

sikring og Statsforsorg, er der intet som helst Princip i den Maade, hvorpaa Invaliderentens Størrelse fastsættes og bestemmes. Der vil komme en vild Forvirring i hele Invaliderentens Tildeling fremtidig her i Landet. De Medlemmer af andre Partier, som ud fra en Retsopfattelse har søgt at hindre Lovforslagets Gennemførelse, vilde efter min Mening have gjort Rigsdagen og den høje Regering den størst mulige Tjeneste ved at opretholde deres Standpunkt nu, saaledes at denne Lov ikke i sidste Øjeblik blev vedtaget.

Overfor mange af de tidligere sociale Love har man kunnet anføre alvorlige Indvendinger overfor deres Haardhed, ogsaa overfor den Overvæltning fra Stat til Kommune, som de vilde medføre. Men man har ikke, som overfor denne Lov, kunnet sige, at de manglede ethvert Princip i deres Gennemførelse. Det gør derimod denne Lov. Jeg kan ikke se andet end, at naar den højtærede Sundhedsminister har kunnet forelægge en Forsikringslov, som hvilede paa sunde Tanker, og som var en Lov, som var bygget retfærdigt op efter det, man ønskede at gennemføre, saa skyldes det, at han dér har haft et Organ til at udarbejde denne Lov, som kendte den Lovs Principper, og som derfor var i Stand til at udforme hele hans Lovforslag paa tilfredsstillende Maade, medens den højtærede Minister her dels selv har diletteret med Lovgivningen og dels har ladet sig paavirke af de forskellige Forsøg paa at tilvejebringe et Kompromis, som har medført ikke en Ordning, som vil kunne holde, men en Ordning, der i Løbet af kort Tid vil vække den største Misfornøjelse ude i Befolkningen.

Der er blevet sagt fra et af de Medlemmer, der tidligere satte en Ære i at hindre dette Lovforslags Gennemførelse, at man havde jo en Frist paa 1 Aar, nemlig til 1. April 1928, inden hvilken forhaabentlig eller formodentlig Højesteret kunde omstøde denne Lov. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ret i sin Betragtning af, hvorledes Domstolenes Stilling til en Lov som denne vilde være. Jeg har selv paa et vist Tidspunkt under Forhandlingerne, nemlig før sidste Samling, gjort opmærksom paa, at det kunde være tvivlsomt, om der var en juridisk Ret til at gennemføre en Lov af dette Indhold. Jeg har senere prøvet de juridiske Grunde for og imod og tør ikke sige andet end, at jeg tvivler paa, at en juridisk Indsigelse vil holde for Domstolene. Jeg tvivler navnlig paa, at den vil føre til et Resultat ud fra den Betragtning,

det ærede Medlem Hr. P. Munch har anført. Men hvorledes denne Sag overhovedet skal kunne tænkes at komme for Domstolene inden 1. April 1928, er mig ganske uklart, thi en Mulighed for at føre denne Sag for Domstolene maa jo dog foreligge derigennem, at man har berøvet en nuværende Invalid noget af hans Rente. Først i det Tilfælde, at en Invalid har faaet sin Rente nedsat, vil den vedkommende kunne sige, at der er berøvet ham en Ret. Jeg forstaar derfor slet ikke, hvorledes man kan tro, at denne Lov kan blive prøvet for Højesteret, før den er traadt i Virksomhed. Jeg sætter derfor, hvad angaar denne Lovs Forandring, min Lid, ikke til Højesteret og dens Prøvelse af den, men til den Uvillie, som den vil vække i Befolkningen, og som vil være til stor Skade for hele Bedømmelsen af Regeringens og Rigsdagens Behandling af den sociale Lovgivning, saaledes som den praktiseres ved denne Lov.

Hvis derfor mit Ord havde nogen som helst Vægt hos nogen udenfor mit eget Parti, saa vilde jeg sige: Lyt til de Røster, som i dette Øjeblik lyder fra forskellig Side, og gennemfør ikke en Lov af denne haabløst forvirrede Natur, med denne principielle Mangel paa Princip, som den gennemfører, med den Uorden, som denne Lov vil bringe i den sociale Lovgivning, men lad den hvile, indtil man i næste Samling kan bygge en nødvendig Revision af Invalidforsikringsloven paa et omhyggeligt og nøjagtigt Studium af, hvad der bør sættes i Stedet for det tidligere.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsens sidste Forsvar syntes mig ikke at gøre hans Standpunkt eller Mangel paa Standpunkt bedre eller klarere. Det ærede Medlem sagde, at Retsstandpunktet jo er brudt, og han ligesom gav mig en Del af Skylden derfor. Det passer ikke. Jeg stemte for det Forslag, som det ærede Medlem var Tilhænger af, da det ærede Medlem Hr. Axel Møller i 8 Medlemmers Navn — eller rettere paa 5 Medlemmers Vegne, men med Tilslutning fra 8 Medlemmer — stillede det i dets fulde Udstrækning. Det blev ikke gennemført. Ja, saa var der ikke mere at gøre, men naar det ærede Medlem Hr. Axel Møller har kunnet akkviescere ved det, der er blevet tilbage — og det er dog Retten for en 18 000—20 000 Invalidere —, synes jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen her kunde følge sin tidligere Fører.

Det ærede Medlem sagde, at han ønskede, Socialdemokratiet maatte gaa i Stykker. Jeg har ofte fra konservativ Side, navnlig i tidligere Tider, hørt Tale om, at Parti-